

BALENOVIĆ: USPANIČENI JOSIPOVIĆ OBRUŠIO SE NA „ZVIŽDAČE“!

Čini se da ova predizborna utrka doista loše djeluje i ostavlja ozbiljni trag na ponašanje i razmišljanje Ive Josipovića. Predsjednik Josipović svakim danom kako se približava dan odluke o izboru novog predsjednika postaje sve nervozniji, ishitreniji i nepromišljeniji. Kako drugačije protumačiti Josipovićeve izjave da ga predsjednica jedne udruge civilnog društva „ucjenjuje i reketari“. Takve izjave doista su krajnje smiješne, pogotovo kad se uz bok stavi sva institucionalna moć koja je koncentrirana u rukama predsjednika Josipovića i „moć“ Udruge „Zviždač“, koja okuplja tek poštene i hrabre građane. Naš jedini grijeh i oružje je memorija koju imamo. Pamtimo sva Josipovićeve obećanja koja je nama građanima dao, a nije ih izvršio.

Naše inzistiranje da ispuni obećanja o novoj pravednosti, hitan povratak „zviždača“ na posao Josipović naziva ucjenom i reketom. To je nezabilježeno! Jeli u državi koju vodi Josipović sramota postala tražiti pravdu? Da bi preživjeli, trebamo li svi razvijati kult laži i obmane? Zbog neispunjenih obećanja i svjesne prevare građana, Josipović nipošto ne bi smio iznova nezasluženo dobiti povjerenje građana i ponovno biti izabran za predsjednika RH. Nakon što izgubi ove izbore iz pedagoških i moralnih razloga, te dobiti studenata, ne bi smio raditi niti kao profesor na Pravnom fakultetu. Tamo gdje mladi naraštaji pravnika uče o pravu i pravdi, nije mjesto profesoru koji ne govori istinu, već se bavi lažnim obećanjima.

Svojim ponašanjem Josipović nije pravednost afirmirao, već je negirao. U tome nije bio sam. Okružio se savjetničkim timom s kojim se zajedno izrugivao poštenju. Sjećamo se sramotne izjave članice Josipovićeve Vijeća za socijalnu pravdu sociologinje prof.dr. Mirjane Krizmanić koja je rekla da su zviždači, zbog svoje uporne borbe protiv kriminala i korupcije, zapravo ljudi smanjene inteligencije. Unatoč mojem upozoravanju na štetnost takvih izjava, Josipović se od njih nikad nije ogradio, i time indirektno učvrstio takav stav, kao službeno mišljenje Pantovčaka.

U svojem inauguracijskom govoru Josipović je naglasio „da se ne smijemo bojati, ne smijemo šutjeti, ne smijemo okretati glavu!“ Tvrдио je da je hrabrost ta koja pobjeđuje nepravdu, koja ostvaruje bolje, pravednije društvo. „U borbi za pravednost ja ću kao predsjednik Republike Hrvatske i kao njezin građanin biti prvi i nikada se neću umoriti. To vam obećajem!“- bile su riječi kojima je Josipović dobio glasove zviždača i svih poštenih građana, a nikad ih nije proveo u djelo.

Da, točno je da sam temeljem Josipovićeve obećanja dolazila na Pantovčak i bila uporna u traženju pravde za „zviždače“. Za mene su ti hrabri ljudi junaci i ponos Hrvatske. Ono što su naši hrabri branitelji bili u ratu, za mene su „zviždači“ u miru, ali čini se da su za našeg Josipovića svi oni bili samo osobe smanjene „inteligencije“.

Pri svakom sastanku na Pantovčaku od predsjednika Josipovića i njegovih suradnika tražila sam pomoć za „zviždače“ i upozoravala na nesagledivu nepravdu koju doživljavaju ti „heroji mira“. Pomoć od Predsjednika tražila sam kako bi se ispravila nepravda prema inspektor za zrakoplovne udese **Dinku Vodanoviću**, poznavatelju umjetnina policijskom inspektor **Josipu Vrbiću**, poznatom iz afere skrivene Vidoševićeve kolekcije umjetnina, profesoru **Krešimiru Mihajloviću**, smijenjenom ravnatelju Osnovne škole Petra Zrinskog u Zagrebu, koji je stradao zbog svog domoljublja, isticanja važnosti domovinskog rata, te fotografija i zasluga generala Gotovine i generala Markača. Ukazala sam na slučaj otkaza „zviždača“ **Vinka Mikulića**, šefa računovodstva u Gradskom dramskom kazalištu Gavella, nakon što je upozorio na višemilijunski kriminal ravnatelja Darka Stazića, brata saborskog zastupnika iz redova SDP-a Nenada Stazića. Upozoravala sam na „zviždača“ pravnika **Vlatka**

Klarića, koji je ukazao na višemilijunski kriminal u zagrebačkom gradskom poduzeću URIHO, gdje su se na teret invalida bogatili drugi. Stradali su i sudski progonjeni istraživački novinari **Ivan Pandžić**, **Ante Pavić** i **Stjepan Marković**, koji su se na svojim portalima usudili pisati istinu o URIHU. Predsjedniku Josipoviću ukazala sam i na slučaj „zviždača“ **Borisa Franića**, kuhara đakčkog doma iz Zadra, koji je dobio otkaz zato što je dokazao kriminal u javnoj nabavi i višestruko preplaćivanje roba i usluga. Tražila sam pravdu za **Mariju Budimir**, vijećnicu Gradskog vijeća Vukovara, koja je otkrila političku korupciju i pokrenula smjenu SDP-ovog gradonačelnika Željka Sabe. Pravdu sam zahtijevala i za pukovnika HV-a **Branka Kakarića**, koji je zbog ukazivanja na kriminal u organizaciji razminiranja, bio prisilno hospitaliziran u Vrapču. Podjednako sam tražila slobodu iz višemjesečne psihijatrijske izolacije intelektualca **Marka Franciškovića**, koji je tako kažnjen samo zato što nije mislio i govorio kako to odgovara vladajućoj garnituri. Pomoć sam tražila i za „zviždača“ sociologa **Marinka Miočića** koji je upozoravao na kulturocid nad hrvatskom graditeljskom baštinom u Ražancu i za profesoricu Srednje škole „Bartol Kašić“ iz Grubišnog Polja **Tatjanu Todorović**, koja je dobila otkaz samo zato što nije znala voziti traktor. Novinar Glasa Istre **Zoran Angeleski** zbog svog građanskog aktivizma od vlasnika lista dobio je otkaz, pa sam se predsjedniku Josipoviću obratila i u ovom slučaju za pomoć. O višegodišnjem mobbingu i progonu **Denisa Latina** na hrvatskoj dalekovidnici, koja je pod kontrolom predsjednika, ne trebam posebno niti govoriti. Bez pomoći ostala je i „zviždačica“ iz Makarske **Maja Mileta** koja je upozorila na pretvorbeni kriminal. Tražila sam pomoć i za djelatnicu špedicije „Intereuropa“ **Tatjanu Jakšić** koja je otkrila kršenje carinskih zakona i kriminal u slavonskobrodskoj carinarnici. Upoznala sam predsjednika i sa nepravilnostima u radu dugoreške bolnice i „zviždačima“ **Ivanom Grgurićem** i **Marijom Perušić**. Pomoć sam tražila za sisačke „zviždače“ **Darivoja Kovača** i **Fadila Ibrahimpasića**, djelatnike Vodovoda, za „zviždača“ profesora **Alfreda Krupu** iz Duge Rese, za „zviždača“ profesora **Predraga Mihalića-Novkovića** iz Osnovne škole u Turnju, koji je bio prinuđen na otkaz zato što se usprotivio korupciji izdavačkih kuća. Predsjednik Josipović nije pomogao niti u slučaju „zviždačice“ **Tatjane Čumpek** glasnogovornice u DUZS, „zviždačice“ bankarske službenice Croatia banke u Požegi **Vesne Majer**, zbog protivljenja povratka **Damira Mihanovića** na staro radno mjesto u Croatia osiguranje, nije pomogao niti sucu **Tonći Majici** koji se usudio zabraniti daljnju preradu visokosumporne nafte u Sisačkoj Rafineriji i time spasio grad Sisak od daljnjeg zagađivanja. Predsjednika nije zainteresirao niti mogući kriminal njegovog stranačkog prijatelja Slavka Linića, na koji je ukazala „zviždačica“ **Mirja Tomas**, niti problemi Imunološkog zavoda na koje je ukazao „zviždač“ **Srećko Sladoljev**, a niti problemi zagađivanja okoliša na Ininoj bušotini kraj Velikog Grđevca, na koje je ukazala **Zorka Cigrovski**. Bez predsjednikove zaštite ostao je i mladi šumarski inženjer „zviždač“ **Krešimir Bošnjak**, koji je upozorio na devastaciju i krađu šumskog fonda Đakovačko-osiječke nadbiskupije. Ne trebam posebno niti napomenuti da je za kriminal u INI, čije postojanje je potvrdio pismeno Glavni državni odvjetnik Mladen Bajić, umjesto odgovornosti Slavka Linića kao predsjednika Nadzornog odbora INE, Josipović od mene tražio da se njegovom vjernom partijskom drugu javno ispričam. Umjesto da Linić kazneno odgovara, Josipović je tražio da mu se javno ispričam. Dakako da se ispričala nisam, ali se na žalost Linić, uz pokroviteljstvo predsjednika Josipovića još nije suočio s licem pravde.

Pri svakom susretu predsjedniku Josipoviću i njegovim suradnicima ukazivala sam na hrabrost, stručnost i odlučnost „zviždača“ da se bore protiv nepravde, kriminala i korupcije. Svaki put za „zviždače“ tražila sam pomoć, rehabilitaciju i povratak na radno mjesto. Na žalost, asistencija koju je Josipović davno obećao u cijelosti je izostala. Moje zamolbe i uporna prozivanja Josipovića da održi obećanja o novoj pravednosti dana prije pet godina, predsjednik je vješto izbjegavao, da bi ih sad pred sam odlazak s Pantovčaka nazivao reketom. Vjerojatno smatra da je u vremenima koja dolaze, sebe bolje proglasiti žrtvom nego lažcem. Predsjednik u odlasku koji je u stalnom konfliktu sa „zviždačima“ i plaši ih se, morao bi se zaustaviti i ozbiljno preispitati svoju prošlost, ali i budućnost.

Predsjednica udruge Zviždač
Vesna Balenović